



...είναι τέλος (Γέροντας

[Γέρ. Εφραίμ Φιλοθείτης-Αριζονίτης /](#)

Το να πέσωμεν και να

τραυματισθώμεν, τούτο ἔξεστι τοῖς ἀνθρώποις, ἐφ' ὅσον καὶ ἀν μίᾳ ἡμέρᾳ ἐστὶν ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς, ἐγκεῖται ἡ διάνοια αὐτοῦ ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ γεννήσεως αὐτοῦ, ἀλλὰ τὸ νὰ πέσωμεν καὶ νὰ μείνωμεν ἐν τῷ πτώματι, τούτο οὐχὶ ἀνθρώπινον.

Ἡ μετάνοια ἀναδημιουργεῖ τὸν ἄνθρωπον, αὕτη ἐδόθη, ἵνα θεραπεύῃ τὴν ψυχὴν

μετά το βάπτισμα, και εάν αύτη έλειπεν, σπανίως θα εσώζετο άνθρωπος. Δια τούτο η αρετή της μετανοίας δεν έχει τέλος εφ' όσον υπάρχει πνοή ζωής εν τω ανθρώπω, διότι έξεστι και τοις τελείοις να σφάλουν.

Τέκνα μου, οσάκις ίδητε τον λογισμόν να σας ελέγχη δι' αμαρτίαν τινά, αμέσως πάρετε το φάρμακον, μετανοήσατε, κλαύσατε, εξομολογηθήτε, και ιδού επανέρχεσθε εις την προτέραν και καλυτέραν κατάστασιν.

Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας

Πατρικαι Νουθεσίαι

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄

Περί Αμαρτίας, Μετανοίας, Πένθους και Δακρύων

Πηγή: elderephraimarizona.blogspot.ca